

Del rebuig a l'ovació

La reacció social respecte a la incorporació de dones de ple dret en les festes ha passat en els últims dos anys del rebuig a l'ovació.

La primera dona que va creuar el 1997 va haver de patir rebuig social, per a represàlies, i assenyalament públic amb l'aparició a la premsa. El suport tant per part de l'Alcalde com del President de l'Associació de Sant Jordi (ASJ) va ser mínim, una simple salutació durant l'Entrada.

La segona i tercera dona que van creuar als Navarros van patir insults i bromes de mal gust a la seua filà. A una d'elles l'any 2002 li van llevar el dret a participar en Esquadra després de haver-li'l donat en assemblea. Tant a l'Ajuntament com a l'ASJ hi havia hagut canvis i llavors ja el suport va ser nul.

Dos anys després, tres dones van intentar creuar a la mateixa filà. L'assemblea de la filà va permetre l'entrada de tots els homes que s'havien presentat i elles van ser rebutjades. Ho van denunciar als jutjats i la reacció del Conseller de Justícia, l'alcoià Miguel Peralta, va ser anomenar-les "malas alcoyanas".

Tímidament va haver noves incorporacions en altres filaes; una als Maseros, un altra als Marrakesch, una als Miqueros, sempre amb poc soroll per a no rebre massa pressió social.

Entretant van anar fent-se canvis a la festa que van dificultar un poc més la participació amb igualtat de les dones: les votacions per a entrar a les filaes, l'obligatorietat de portar vestits diferenciats per sexe, i la prohibició d'esquadres mixtes.

Però, a poc a poc, amb molta paciència i treball, tant de Fonèvol com de persones anònimes, com l'aigua que filtra, s'han anat fent petites obertures en la dura roca, i arriba un punt en el què la realitat desborda, que la societat veu que no passa res, que no es trenca res i es produeix el canvi: la primera dona

que va creuar als Vascos va rebre una ovació de l'assemblea i les dones que van arrancar Diana van viure moments màgics durant tot el recorregut.

Molts ens reconeixen que les coses no s'han fet bé, que tots els entrebancs que s'han posat només han servit per a complicar la festa, que els vestits diferenciats han sigut un error que només ha servit per frenar el que era inevitable. Les dones d'Alcoi volem la Festa igual que els homes, tenim tots els drets i sabrem fer-ho com a mínim igual de bé que ells.

Des de l'any 1997 fins al present 2015 han passat 18 anys, podríem dir que la participació ha arribat a la majoria d'edat. Esperem que se'ns tracte com adultes a partir d'ara, se'ns tinga en compte a l'hora de prendre decisions i se'ns considere com iguals que som.

Queda molt per fer

Fonèvol